

Naročnina za Avstro-Ogrsko; 1/4 leta K 5; 1/2 leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 20.

V Ljubljani, v sredo 15. maja 1918.

Leto V.

Naša vojska v Ukrajini: Pred Kamencem Podolskim.

E. G. Brat.

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

41. nadaljevanje.

Zanimale so ga zlasti izložbe velikih trgovin s pristinimi ruskimi obrtnimi izdelki. Fajanse in porcelan, pohištvo, tkanine iz

kip! Na ogromni granitni skali jaše iskrega vranca. Konj gazi z zadnjima nogama po velikanski kači — po ruski konservativnosti, lenobi, neslogi? — a s sprednjima se vzpenja kvišku, kakor da se hoče energični jezdec povzpeti še više in više ter planiti čim dlje naprej — naprej . . .

„Simbol Rusije!“ je vzkliknil Jack navdušen, ker lepšega spomenika ni videl

Vozil se je domov, ker hotel je urno poobedovati in iti nato spat. Od dolge vožnje so ga vendarle začele boleti kosti in čutil je, da je utrujen. Nameraval je iti zvečer v carsko opero. Hotel je svež in izpočit poslušati Čajkovskega „Onjegina“, da mu ne uide nobena lepota glasbe, petja in uprizoritve.

Takoj po obedu je šel torej v hotel „Dagmar“ lež in spal je dobre dve uri. Naenkrat ga je zbudilo nerazločno kričanje, loputanje vrat in tekanje tropa nog po hotelskih hodnikih. — Kaj pomenja to? — Čemu ta razburjenost? — Naglo je vstal in se začel oblačiti. Toda še ni bil gotov, ko so se odprle duri in so stopili v sobico ruski policaji in orožniki.

„Želite?“ jih je vprašal Jack mirno.

„Kdo ste? Kaj iščete v Petrogradu? — Kje imate svoj potni list?“

Pokazal jim je molče svoj potni list na ime Ivana Ivanoviča Hljestakova. Prečital ga je prvi, prečital drugi, tretji, nato so zmajali vsi trije naenkrat svojo glavo, četrti pa je dejal:

„Z nami morate. Hajdi!“

Par minut nato je bil že na policijski stražnici. Mrkogled pristav je prečital potni list še četrtič, premeril Jacka od glave do nog ter izjavil:

„Vaš pasuš je neumen. Ne razumem ga. Ali je ponarejen ali pa napačno napisan.“

„Pošteno sem ga plačal, moj je, vse drugo me ne briga,“ je odgovoril Jack. „Kaj želite od mene? Žakaj so me aretirali?“

„Zato ker ste raznašali revolucionarne, vladi sovražne oklice, ki so jih našli v hotelu „Dagmar“,“ je odgovoril pristav rezko. „Opasen rovar ste!“

„Jaz rovar? Oprostite, ampak ta trditev je smešna . . . Nikogar ne poznam v Petrogradu — nihče ne pozna mene tukaj,“ je pripovedoval Jack. „Zjutraj šele sem dospel semkaj . . .“

Iz obsedene Benečije: Naši častniki razdeljujejo na dan godu cesarja Karla med stradajoče benečanske otroke hlebkce koruznega kruha.

bombaža, izdelki iz usnja, kovin, zlasti brona, rusko zlatarstvo, papirništvo, steklarstvo in še razni obrti, ki so imeli svoje trgovine na Njevskem prospektu, so Jacka navdušile ter ga prepričale, da začenja ruska industrija uspešno tekmovati z angleško in nemško. Sklenil je, da si ogleda polagoma čim največ ruskih veletrgovin, da si pridobi pristop v najvažnejše ruske tovarne okoli Petrograda ter da prouči rusko bančno življenje kar najtemeljiteje.

V blazno naglem diru se je bližala široka kočija. Poleg kočijaža v kožuhi je sedel kozak mogočnih brk. Nekaj policajev — gorodovojev — se je postavilo strumno in salutiralo. Ljudje so obstojali. Dvoje sani in še ena kočija: poleg kočijažev so sedeli lakaji s škrlatnordečimi pelerinami z rumenimi portami in z vvezanim ruskim dvo-glavim orlom: vse je švignilo mimo kakor hipna prikazen. Bili so dvorjaniki — morda velika kneginja — morda sama carica . . .

In hodil je dalje ter opazil, da imajo vsi moški, ki jih srečava, na glavah čepice z najrazličnejšimi znaki, a večina med njimi da nosi celo uniformo. Kakor bi bil ves petrograjski moški svet vojak ali činovnik. In vsak tretji, peti moški nosi portfelj pod pazduho! Petrograd se menda utaplja v aktih. In vsi ti najrazličnejši obrazi imajo na čelu nekak pečat, ki jih razlikuje od navadnih ljudi. Nekako nedotakljivi, sakrosanktni se čutijo. Ne, ti obrazi niso kar nič simpatični.

Mraz je bilo, ljudje so roke vtikali v mufe, po bradah in brkah jim je viselo ivje. Redko je srečal boljšo žensko, gredočo peš. Vse dame, zavite v kožuhovino in plede, so se vozile na drvečih saneh.

Tudi Jacka je začelo zebsti, zato je vstopil na konjski tramvaj. Peljal se je do Aleksandrovskega vrta in izstopil. Gredoč po Admiralitetskem nabrežju je zagledal pred seboj carja Petra Velikega. Hej, to je

doslej na vsem svetu.

Prišel je preko zamrznjene Njeve na Vasiljevski otok, si ogledal od zunaj vseu čilišče, akademijo lepih umetnosti, akademijo znanosti, prav posebno pa gigantsko borzo.

Branjevke v Ukrajini prodajajo našim častnikom razna živila.

Nato je šel pogledat Pretropavlovsko trdnjavo s katedralo, v kateri počivajo ruski carji in carice.

Tudi v Petrovsko ulico je zašel ter stopil v leseno, ko dragocena relikvija kroginkrog obzidano hišico Petra Velikega. Ker pa ga je začel tresti mraz, je tekel peš nazaj do tramvaja ter se zopet ugrel.

„To se šele izkaže! Dotlej ostanete tu,“ je zarežal pristav.

„Ne skrbi me. Dajte mi torej dostojno celico!“

„Najlepšo, ki jo imam še na razpolago!“ Zloben smeh je šinil preko pristavega lica.

Nato so Jacka najtemeljiteje preiskali in mu izpraznili vse žepe. Tudi ves denar

so mu pobrali, le par papirnatih in srebrnih rubljev v gornjem telovnikovem žepu je ušlo policijski pozornosti.

„Kam?“ je vprašal policaj končno pristava.

„Sutočnaja!“ je velel pristav, in Jack je s policajem odšel.

„Sutočnaja“ je celica, v kateri ostajajo aretiranci le „sutko“: 24 ur. Začasna ječa je

Uro nato pa je sedel Jack že v njegovi celici. In ondi je ostal do naslednjega dne. Ni mu bilo žal: dobil je po posredovanju svojega tovariša posebno hrano, in „starši“ mu je posodil celo knjižico: prevod novel Arturja Schnitzlerja z naslovom „Intermezzo“.

Potem pa sta prišla dva policijsta ter ga odvedla na dvorišče, kjer je čakal zaprt voz. Vstopiti je moral, policijsta sta prisledla

„Čemu me zapirate?“ je vprašal Jack. „Ruski državljani sem . . . moj potni list je v redu . . . ničesar nisem zagrešil! Kaj hočete, da vam povem? — Vprašajte, zaslišite me — nobenih tajnosti mi ni treba skrivati!“

Pristav je poslušal, majal glavo in skomizgnil z ramo.

„To ni moja stvar, dravec,“ je dejal. „Ukaz imam, da vas zaprem — vse drugo meni nič mar.“

„Ali vsaj to mi povejte, česa me dolže, da se morem braniti!“ je vzkipeł Jack.

Pristav se je zagledal v pred seboj ležeč papir, ga obračal in dolgo molčal.

„Ne dolže vas zdaj še ničesar, dravec,“ je odgovoril nato z naporom. „Toda mogoče je, da šele iščejo, česa vas lahko obdolže, ko se to in ono pojasni . . . Kje so vas aretirali?“

„V hotelu „Dagmar“,“ je povedal Jack.

„Ah, to seveda zadošča!“

„Kako to?“

„Slutimo, da se skriva v tem hotelu tajna tiskarna socialno-revolucionarnih letakov!“

„Samo slutite? Zakaj se zanesljivo ne dožene, je li ta slutnja upravičena ali kriva? — Sicer pa sem prebil v tem hotelu jedva par ur in še te večinoma v postelji,“ se je razburil Jack. „Izlaska mi je dokazati, da sem se šele včeraj zjutraj ob sedmih s kurirnim vlakom pripeljal naravnost iz Berolina, da sem prebil vse dopoldne na Njevskem prospektu in v traktiru ter sem po obedu jedva par ur spal, utrujen po dolgotrajni vožnji, ko so me prijeli in zaprli! Kako se pa uraduje tu v Petrogradu?“

Čemu se zapira med lopove in razbojnike nedolžnega ruskega študenta, ki ne želi ničesar drugega, kot čim preje dospeti domov?!

„Kam ste namenjeni?“

„V Moskvo. Tam sem doma — tam me pričakuje žena z otroci! — Ali hočete

Naše vozatajstvo (tren) v ukrajinskem Kamencu Podolskem.

za potepuhe, pijance, vlačugarje in klateže, ki jih izročajo pristojni oblasti. Vse pohištvo v njej tvori lesena prična, na kateri leži za silo šestero suhih ljudi. V sutočni pa je bilo že deset oseb, in Jack je bil torej enajsti. Sprejeli so ga z veselim vikom in krohotom. Zrak v ječi je bil gost in zadušljiv. Par potepuhov je zlezlo takoj pod prično in ondi naglo zaspalo, nekaj jih je ležalo na prični vznak, dva sta igrala karte na hrbtu tretjega, ki je ležal na trebuhu in se ni zmenil za nikogar. Jack je obstal tik prične in mirno čakal, kaj bo.

Tedaj se je oglašil tik njega postaren mož z rdečim nosom in ozebljenih ušes; na podloženih rokah mu je ležala zabuhla glava, koleno je vrgel preko kolena in ležeč vznak je suval v zrak:

„Neumen si, batjuška, zelo neumen! Kako si mogel priti med nas, izgubljene duše? . . . Kaj si res nisi znal pomagati drugače? — Li ne veš, da so vsi „vzjatočni“ . . . jemalci? —“ In začel je kazati na svojih prstih: „Pomočnika dobiš za tri rublje . . . gorodovoj vzame dva rublja . . . pristava kupiš s petimi . . . ispravnika z desetimi!“ Potem je veselo plosknil v dlani in vzkliknil: „In ministri? Tudi oni so „vzjatočni“ — samo cena je mnogo višja! — Le govori . . . govori, ljubček, pa neumen ne bodi, in takoj boš zopet iz tega brloga!“

In zopet so se odprle duri, iz stranišča je puhnil v celico oblak ogabnega smrada, hkratu pa so se opotekle vanjo tri pijane propalice, kričeč in pojoč. Duri so se za njimi zaloputnile in ključki so zarožljali.

Kmalu nato je prišel v celico „staršina“, kaznjeneč, ki je imel nadzorstvo nad „sutočno“. Jack je pristopil k njemu, mu stisnil v roko srebrn rubelj in mu dejal:

„Vzemi me s seboj! Deni me kamorkoli — le tu me ne pusti! Ne bo ti žal!“

„Starši“ ni odgovoril nobene besede in je odšel.

na klop na nasprotni strani, in voz je odrinil.

Pol ure nato se je voz ustavil pred velikim, vojašnici podobnim, odurno umazaniam poslopjem. Vojaki so odprli železna

Iz Kamenca Podolskega: Pogreb avstrij. vojaka, ki so ga ubili ukrajinski boljševiki.

vrata, in voz se je peljal dalje preko nekaj mračnih dvorišč. Pred petnadstropno hišo z majhnimi, zamreženimi okni, na katerih so gnezdili golobje, pa se je voz ustavil, in Jack je moral izstopiti. Policaja sta ga odvedla v pisarno in izročila uradniku Jackov potni list z vsemi rečmi, ki so mu jih pobrali v prvi jetnišnici.

moj naslov? Vse, vse vam povem — samo pustite me, da grem! In zagotavljam vas, da se nikdar več ne vrnem v to mesto, kjer so možne take vnebokričeče krivice!“

(Dalje prih.)

Majske slavnosti v Pragi.

Dan 16. maja je vsako leto v Pragi zelo živahen. Tega dne prihaja od vseh strani v Prago češki narod, saj je praznik

Krasnejšega 16. maja pa kraljevska zlata Praga še ni doživela, kakor pred 50 leti. Praga je sicer vajena velikih svečanosti, saj so bili v nji kronani češki kralji, toda dne 16. maja 1868. je češki narod polagal

Čehi dramatično umetnost, — tudi v svojih najtežjih časih niso pozabili nanjo. Toda v prejšnjih časih to še ni bila ona prava velika narodna umetnost, — s katero so se danes Čehi proslavili po vsem svetu.

Čelo banderija benešovskega.

Čelo banderija kralomestského.

Čelo banderija hrudimského.

Pražski mesarji v slavnostnem sprevodu 16. maja 1868.

sv. Janeza Nepomuka. Po starem sporočilu so vrgli Janeza Nepomuka v „to reko Vltavo“ — kakor poje naša narodna pesem, zaradi spovedne molčečnosti. Truplo Janeza Nepomuka leži v srebrni krsti v cerkvi sv. Vita na Hradčanih in narod prihaja tja na božjo pot.

Najbolj živo je na Karlovem mostu, kjer je v sredi mosta kip sv. Janeza Nepomuka. Zvečer je na Vltavi slavnostna razsvetljava, vozijo se razsvetljeni čolni in spuščajo se rakete. To se godi vsako leto.

Znano je, da se je prej vršila ta razsvetljava na čast velikega češkega reformatorja Jana Husa, ki je bil za svoje krščanske nauke sežgan l. 1415. na grmadi. Češki narod je smatral Jana Husa za svojega

Pražski sladjarji (pivovarniki) v slavnostnem sprevodu: na čelu kralj Gambrinus.

Mlinarji in peki v slavnostnem sprevodu: na čelu zgodovinsko znani mlinar Jiří Doupovec, zadaj velik model ameriškega mlina.

narodnega mučenika in je slavil njegov spomin z razsvetlavo. V težkih časih pa so se protireformatorji potrudili, da se pozabi ta spomin in od 18. stoletja se je slavil god Janeza Nepomuka z razsvetlavo na Vltavi. Tako je postal 16. maj nekak narodni praznik.

temelj svojemu narodnemu gledališču, in ta slavnost je bila ena največjih, kar jih je do tedaj Praga poznala.

Letos se slavi 50letnica tega dogodka. Ljubezen češkega naroda do godbe in gledališča je znana. Od nekdaj so gojili

svoji moči. Dvajset let so zbirali, in tako je prišel dan 16. maja 1868., ko so mogli položiti temeljni kamen svojemu novemu velikemu gledališču ob Vltavi.

Velike so bile priprave za ta vsenarodni praznik in še večja je bila slavnost, ki se je vršila tri dni. „Narodni divadlo“, ki je danes ena najlepših stavb v Pragi, stoji na temeljnih kamnih, ki so jih pripeljali v Prago od vseh slavnihih čeških krajev. Glavni temeljni kamen je z gore Říp, kjer je pratec Čeh obstal s svojim narodom, ko ga je pripeljal v novo domovino. Kamen je bil težak 60 centov, vleklo ga je tri pare konj v slavnostnem sprevodu v Prago. Pot je trajala tri dni. Povsod ob cestah so stali ljudji, hiše so bile okrašene, v vsaki občini je pozdravil župan ovenčani kamen na njegovi poti v Prago. Dne 15. maja je došel v Liben pred praška vrata. Že prej (5. maja) so poslali svoj kamen Moravani z gore Radhošť, kjer je bil doma slavni zgodovinar in vodja češki l. 1848. Fr. Palacký. Drugi kameni so bili z Blanka (kjer spe po narodni pravljici blaniški vetezi), s Hostina, z Žižkova (gora pri Pragi, kjer je Žižka premagal Nemce in Mažare) . . .

Napočil je slavnostni dan 16. maja. Pri invalidovni pred Prago se je zbralo nad 200.000 ljudi od vseh strani. V slavnostnem sprevodu, ki so se ga udeležila vsa narodna društva, vsi stanovi in vsi prvi narodni možje, je spremljal narod temeljni kamen v mesto. Nepopisno je bilo navdušenje naroda, ki je po dolgih letih zbiranja končno polagal temelj svoji umetnosti. Starci in starke

tako je začel. — „Zasvetila nam je zarja jasnega, nadepolnega dneva, prebudil se je naš narod k novemu življenju in s slavnim delom polaga temelj svoji bodočnosti . . .“ Solze radosti in navdušenja so žarele v očeh. Ves narod je pritrjeval besedam slavnega govornika, ki je dokazoval, da noben narod ne umrje, ako ljubi svojo domovino in umetnost.

„Nar. divadlo“ ob Vltavi. L. 1882. so ga odprli. Češka umetnost je našla svoj dom in odtod je nesla svojo slavo po vsem svetu.

Letos slave Čehi 50 letnico onih slavnostnih trenutkov. S ponosom gledajo na uspehe svojega dela. V vseh gledališčih se prirejajo slavnostne predstave. K slavnostim 15. 16. in 17. so Čehi povabili vse brate

Čelo banderija kolinskega.

Čelo banderija uhrovskega.

Čelo banderija karlinskega.

so se spominjali onih prvih časov, ko so se zbirali prvi prispevki. Možje, žene, otroci vse je hitelo na slavnostni prostor ob Vltavi, da se udeleže zgodovinskega dogodka. Narodnega gledališča niso stavili tu posamezni ljudje, — ves narod ga je stavil, da bi do-

Zastopniki vseh društev in stanov in vseh čeških pokrajin so na to vdarjali na temeljni kamen, ki naj bo nositelj novega gledališča, narodne umetnosti in ljudske prosvete.

Nepopisni so bili ti slavnostni trenutki.

od severa in juga. Krasni dnevi se pripravljajo danes v Pragi v spomin slovanskih političnih taborov in početka narodnega gledališča.

L. 1868. smo imeli težke čase. Letos jih imamo zopet. Kakor takrat so se sešli

Sprevod gre mimo začasnega (lesenega) češkega gledališča in mimo stavbišča novega Narodnega divadla: Ljudstvo pozdravlja banderij Hanakov.

kazal, da hoče živeti enako z drugimi svoje kulturno življenje.

Na slavnostnem prostoru so bili zbrani prvi češki politiki in umetniki. Tu je bil Fr. Palacký, dr. Rieger, dr. Sladovský, Barak, dr. Pražak, skladatelj Smetana, pisatelji, dramatik i. t. d. Nepregledna množica je stala ob bregu Vltave, ko je začel slavnostni govornik dr. Sladkovský svoj pomembni govor.

„Zapleši ti, dolgo zatirano češko srce, zapleši z njim bratovsko srce slovansko —!“

Popoldne je bila velika narodna slavnost na Letni.

Drugi dan je bilo slavnostno zborovanje, kjer so pozdravili Čehi zastopniki slovanskih narodov. Za Slovence je govoril pisatelj poslanec dr. Jos. Vošnjak. Pri slavnostni predstavi v starem gledališču se je prvič pela velika češka opera Smetanova „Dalibor“.

Več ko deset let je še čakal češki narod, predno je stalo na tem temeljnem kamnu

Slovani na zgodovinskih tleh, da v kulturnem delu pokažejo svojo voljo do življenja.

O slavnostih bomo poročali.

Slavnostni sprevod

ob polaganju temeljnih kamenov Narodnega divadla v Pragi dne 16. maja 1868.

(Glej naše slike!)

Iz dr. S. Hellerjeve knjige »Jubileum velke doby« prinašamo slike iz veličastnega sprevoda,

ki se je pred 50 leti pomikal s travnika za Prago skozi mesto do stavbišča novega češkega gledišča. Med grmenjem topičev, sviranjem godb, prepevanjem ljudstva, ki je štelo nad 200.000 glav, je ob 9. dop. otvoril ogromni spreved razkošni banderij 24 hanakov z Moravske, vsi na konjih, v narodnih nošah s cvetjem in trakovi. Za njimi so jezdili Hrudimci s praporčki, v črnih čamarah, s pasovi in petljami v čeških barvah; nato banderiji pardubski, češkokbrodski in velimski s prapori; potem dolni třebanski in kouřimski tudi s prapori; nato so jezdili banderiji kolinski v modrih čamarah in v čepicah s sokolskimi peresi, banderij unhoštski, 60 jezdecov v rdečih čamarah, pa Ričanci z lastno

pevskih društev z nad 70 zastavami, nato češki umetniki, slikarji, kiparji, stavbniki, igralci, pevci, občinski svetovalci nešteti občin, razni odlični možje, poslanci in slovenski gostje (med temi edini Slovenec, pisatelj in poslanec dr. Josip Vošnjak); poteh oborožene mestne garde, delavstvo iz tovarn, fužin, rudokopov in končno slovaški »drateniki«: loncevezci izpod Tatre in iz Trenčine. A še ni bilo konca: prikorakale in prijezdile so čete poljedelcev v raznih narodnih nošah, pisanih, slikovitih, nepopisno kratkih, s prapori in godbami.

Ves češki narod se je po svojih najboljših možeh in ženah udeležil slavnosti polaganja temeljnih kamnov!

Gledališki konzorcij in različne politične organizacije. Na Dunaju se jim pridruži še okoli 100 Srbov in Hrvatov, tako da prispejo vsi Jugoslavlani skupno v Prago, kjer se vrše velike priprave za sprejem jugoslovanskih gostov.

Novice.

Državni zbor je odgoden do 18. junija. V junijskem zasedanju bo zbornica razpravljala o začasnem državnem proračunu in o podaljšanju poslanskih mandatov.

Minister dr. vitez Žolger je odstopil, ker ne mara sodelovati v ministrstvu, katero se je zapisalo in hoče ugoditi drznim nemškim zahtevam.

Najslavnejša, največja češka operna pevka, gdč. Ema Destinnová, bivša dram. pevka v Newyorku, bivša ces. komorna pevka berlinske velike opere, mnogoletna primadona Narodnega divadla v Pragi. Ker je odločna češka rodoljubka, so ji Prusi vzeli naslov ces. komorne pevke. Umetnica uživa med Čehi izredno priljubljenost ter bo te dni pri jubilejnih svečanostih v Pragi pela v operi „Dalibor“ ulogo junaške Milade.

Ravnatelj opere Narodnega divadla, kapelnik Karel Kovařovic, skladatelj opere „Psoglavci“ in „Na bédidě“, ki je vodil velika koncerta gospodične Eme Destinnove 21. in 22. aprila v „Koncertnem domu“ na Dunaju. Ob ogromni udeležbi dunajskih Čehov je dirigiral orkester Nar. divadla praškega. Dunajski Čehi so sklenili, da si zgrade na Dunaju veliko češko gledišče!

godbo in velikim praporom; po teh so prišli jezdec Sokoli s francoskimi čepicami, za njimi pa so korakale med trobentanjem 9 trobačev trume Sokolov, 14 sokolskih društev z 8 zastavami. Praškega Sokola je vodil sam načelnik dr. Miroslav Tyrš. Nato so korakali in jezdili češki obrtniki: najprej praški mesarji, nato pivarniki (sladarji), pa sodarji, usnarji, jirharji in kožuhovinarji, potem cukrarji, slaščičarji, čokoladarji, klobučarji, vrvarji, zlatarji, nožarji, mečarji, puškarji, steklarji, pa krojači, za njimi študentje in mlinarji, tipografi (tiskarji in stavci), ključavničarji, urarji, kovači, črevljarji, jermenarji ter še drugi »cehi«, a končno brivci in vlasuljarji. Za temi obrtniki, ki so bili vsi v slikovitih zgodovinskih nošah, z godbami, praporji in raznimi orodji, so korakale trume

Tako spoštujejo Čehi svoje Narodno gledišče. Zato ga pa tudi ljubijo in žrtvujejo zanj vse, kar le morejo.

A mi Slovenci? V Ljubljani ustanovljamo iznova **Slovensko Narodno gledišče**. Posnemajmo Čeha, žrtvuimo zanje, darujmo, zbirajmo! Spoštujmo sebe, da nas bodo spoštovali drugi!

Jugoslavija.

Jugoslavlani se udeležijo praških slavnosti v velikem številu. V ponedeljek oziroma v torek se je odpeljalo v Prago 70 Slovencev. Zastopani so pred vsem Slov. Matica, Glasbena Matica, Planinsko društvo, trgovsko društvo »Merkur«, Zveza jugoslov. učiteljstva, Slov. Sokolska Zveza, Splošno žensko društvo,

Slovenec Vidmar svetovni šahovski mojster. Na tekmi svetovne šahovske igre v Berlinu, katere so se udeležili največji šahovski mojstri Nemčije, je zmagal Slovenec Vidmar s Kranjskega s 3 $\frac{1}{2}$ točkami, dočim so si priborili njegovi tekmeči 3, 2 $\frac{1}{2}$ in 1 točko.

Razne vesti.

Posestvo ruskega pisatelja. Turgenjevo v guberniji Tula so ruski kmetje uničili. Uničena je tudi knjižnica, ki je obsegala dragocene spise in zgodovinske dokumente.

Princip umrl. Dne 28. aprila je v trdnjavi Terezin na Češkem umrl za jetiko Gavril Princip, ki je umoril nadvojvoda Franca Ferdinanda in njegovo soprogo.

1 krona = 15 kopejk. V pogodbi z ukrajinsko vlado je bil za plačila avstrijske vlade ukrajinski vladi za živila, ki jih od nje dobimo, dogovorjen do 15. junija kurz 1 krona = 15 kopejk.

Leseni topovi. Ko je pred leti divjal na Kitajskem znani upor boksarjev, so se le-ti proti sovražnikom posluževali lesenih topov. Švedski kralj Gustav Adolf je pa vlačil s seboj v bitke topove iz — usnja.

Letna podpora vdovi Tolstega. Petrogradska sovjetska vlada je sklenila, dajati vdovi Leva Tolstega do smrti letno podporo po 2000 rubljev.

Naročite „Tedenske Slike!“,

Kupiti se želi

- GRAJŠČINA -

z ekonomijo in gozdom na Spod. Štajerskem ali Spod. Koroškem.

Posredovalci izključeni. Ponudbe pod „Veleposestvo“, poštno ležeče Šoštanj pri Celju, Štajersko.

Vsaka gospa

naj čita mojo zanimivo navodilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE**, Presburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2. Abt. 95. — Ne stane nič.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštino vred stane K 3-25.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštino vred K 2-45. Povzete 45 vinarjev več. — Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko

Trgovci! ako hočete, svoje odjemalce zadovoljiti poslužite se „**ADRIA**“ - izdelkov

kakor: kavni nadomestek la z sladkorjem, lug, vaniljin sladkor, pečilni prašek, žafran, nadomestek skroba, naftalin, toaletno milo, dišave vse vrste itd.

Za dobro kakovost svojih izdelkov jamči najsolidnejša ter slovenska tvrdka

Zahtevajte cenik in vzorce.

F. Šibenik, Adria-izdelki, Zagreb.

Za zopetno obratovanje zaradi vojne ustavljene okrožne opekarne s stroji, z dvema okrožnima pečema za izdelavo zidne in zarezne opeke, se za

takoj išče

opekarski mojster,

ki naj si sam preskrbi žgalce, vkladalce in odvažalce. — Ponudbe z navedbo zahtevane plače ob prostem stanovanju, kurjavi in razsvetljavi, pri čemer se tudi zagotavlja preskrbitev živil, je nasloviti na **Emila Tönnies**a v Ljubljani.

Sprejme se skupina (partija)

dobrih zidarjev

proti dobri plači in zagotovitvi preskrbitve živil. — Ponudbe na **G. Tönnies**, stavbno podjetje, Ljubljana.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovih zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pisem za vpogled na razpolago!

Bujno lepo oprsje!

dobite če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

jamčeno neškodljivo. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Znanja raba. Pušica za poskušnjo K 5.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 10.—, Kosm. Dr. A. Rix preparati, Dunaj IX., Lakierergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kane in drogerija „Adria“; v Mariboru: Schützengel Apoth.; Apoth., Mariahilf und Parf. Wolfram.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju.

Tovarna v Lincu ustanov. l. 1877.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštine prosto.

Žveplo za sode

razpošilja po poštne povzetju kg 36 K.

F. A. Krepek, Maribor ob Dravi, Bismarkstr. 19.

Vsakovrstne **SLAMNIKE**, slamnate torbice (cekarje), predpražnike, slamnate čevlje (šolne) priporočam gospodom trgovcem za obila naročila.

FRANC CERAR, tovarna slamnikov

— v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani. —

PEGE.

Popolnoma neškodljivo, znamenito, od zdravnikov preizkušeno, po navodilih vseučil. profesorja dr. Hagerja skrbno sestavljeno sredstvo, s katerim je mogoče v najkrajšem času odstraniti pege z obraza, je edino postavno zavarov. „**Santo**“ krem.

Ta izdelek je bil dolgo časa preizkušan in njegove sestavine vedno izmenjavane, dokler se ni doseglo učinka, da polt obraza že po drugem in tretjem natrejni postane bela in vsak temen madež (pega) ter vsi izpuščaji popolnoma izginejo. Pri daljši uporabi je mogoče pričarati krasno rožasto barvo, tako da je mogoče ta krem tudi za obraz brez peg uporabiti z krasnim uspehom.

Nekaj res popolnejšega in docela neškodljivega sploh ne obstoja. Najboljši kosmatični izdelek.

Cena „**Santo**“ kremu proti pegam je K 5.—, s poštino 95 vin. več. Navodilo je priloženo.

Ker se vsak dober izdelek ponareja, prosimo, da pazite na besedo „**Santo**“.

Vsakemu „**Santo**“ kremu je brezplačno priložen vzorec pudra.

Po pošti razpošilja brez navedbe vsebine — če se denar naprej vpošlje (tudi v znamkah) ali pa proti povzetju — tvrdka **J. Kukla**, Praga, Perlova ulica št. 73.

Gorica **F. BATJEL** Ljubljana

Stolna ulica št. 2-4. | Stari trg št. 28.

Trgovina in mehanična delavnica.

Moška in ženska dvokolesa

še s staro pnevmatiko

šivalni in pisalni stroji,

gramofoni, električne

□ žepne svetilke. □

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —

Restavracija „pri Maliču“

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 7

pod Jadransko banko.

Točijo se priznано **DOBRA VINA.**

Za zborovanja, seje, shode na razpolago velika separatna soba.

Za mnogobrojen obisk se slav. občinstvu priporoča velespoštovanjem **STANKO JESENKO.**

□ Kmetiska posojilnica

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog nad 30 milijonov. Popolnoma varno

4 1 0 | 4 0

Ljubljanske okolice □

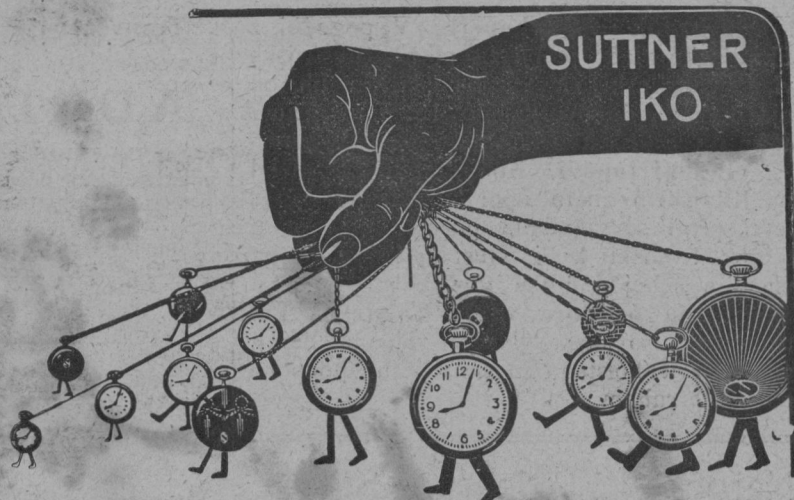
v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: nad milijon kron.

*** ** **

Dobro ,IKO, uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je
mojstrsko delo urarske umetnosti!

kazpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,
katerega zahtevajte zastoj in poštnine
prosto

☛ Vse ure so natančno preizkušene. ☛

Lasta protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinaste ure po K 22.— 26.—
32.— 40.— 60.—

Srebrne ure po K 48.— 54.—
60.— 70.— 90.— 100.—

Kovinaste verižice . . po K 2.— 3.—
4.— 6.— 10.—

Usnjate verižice po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani števil. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

CRESCENS FORTIS

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODNIŠNICA.

LJUBLJANA · KOMENSKEGA ULICA 4
SEF-ZDRAVNIK: PRIMARIJ · DR. FR. DERGANČ

Selenburgova ulica 1
(nekdanja Ingovine Tlačni)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Priporoča se
:: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
LJUBLJANA.

≡ Mazilo za lase ≡
varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Kolodvorski ulici št. 200 ali pa v trafikki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se denar naprej pošlje. Izborno sredstvo za rast las. — Za gotovost se jamči. — Zadostuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

Kislo vodo, vino
:: in sadjevec ::
razpošilja
A. Oset, p. Guštanj, Koroško.
Kupim vse vrste zamaške,
steklenice in sode.

Josip Jug,
pleskarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16
se priporoča cenj. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
:: delam samo s pristnim firnežem. ::
Solidna in točna postrežba.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 2,000.000 kron.

STRITARJEVA ULICA ST. 2.

:: Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici
(t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun
ter jih obrestuje najugodnejše.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

4% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.